

[Jacob Pedersen.]

Det er dem, der skal udfylde loven. Det er dem, der i mangt og meget kan afbøde de brist og mangler, der er i loven.

Det er i denne forbindelse ejendommeligt at tænke på, at seminariuddannelsen foregår efter seminarieloven af 1954, denne lov, der havde til formål at bringe læreruddannelsen i overensstemmelse med folkeskoleloven af 1937. Inden det første hold dimittender efter denne lov kom ud i det praktiske arbejde i skolen, var loven imidlertid blevet ændret ved den nye lov af 1958, en ændring, der hviler på et helt nyt syn. Vi er ligesom begyndt ved den forkerte ende. Det er kvalificerede lærere, det gælder, lærere med den fornødne faglige og pædagogiske indsigt. At arbejde ved en skole er trods alle enkeltpræstationer et holdarbejde, et spørgsmål om samarbejde, om at trække på samme hammel. Et godt hold, der ser målet og kender midlerne og vejene dertil, giver et godt resultat, både hvad angår opdragelse og undervisning, og jeg har altid haft den opfattelse — jeg har den stadig — at det gør ikke så meget, at skolen er stråttækt, når bare ikke læreren er det.

Den højtærede minister var inde på det, jeg vil kalde de skjulte reserver, der måtte findes for at afbøde den øjeblikkelige lærermangel: seminarieelever ud som vikarer i 5 måneder, cand. mag.ers pædagogikum ud til skolerne og udbygning af de bestående seminarier hurtigst muligt; jeg er enig i, at det er gode foranstaltninger. Den højtærede minister talte også om bygning af enkelte nye seminarier. I denne forbindelse vil jeg bemærke, at det øjeblikkelige krav på seminarierne jo ikke kan være eneafgrøende. Der må her anlægges en langtidsbetragtning og andre betragtninger af mere geografisk art, men hvis den højtærede minister med sin udtalelse om at ville godkende oprettelse af eventuelle nye seminarier har tænkt på Herning, vil jeg sammen med Herning glæde mig, for

jeg ved, at Herning gennem mange år har stridt for at få et kommunalt seminarium. Uden at skulle give alt for mange gode råd kunne jeg dog måske pege på en skjult reserve: de gifte lærerinders timetal og anciennitet. Jeg tror, det var værd at overveje, om der ikke her findes en så stor skjult reserve, at det var værd at hente den frem, således at gifte lærerinder med børn i hjemmet over 18 år kunne få deres timereduktion; det har man talt om.

Jeg vil gerne spørge den højtærede minister — det er i og for sig et af mine gode råd — om ikke den højtærede minister har overvejet at bruge sine muligheder for at give dispensation med hensyn til udbygning af skolevæsenet i landkommuner, hvor man ønsker at få en udsættelse; det er jo et ønske mange steder, fordi man simpelt hen ikke har lærere og lokaler nok til at kunne gennemføre lovens krav i dag. Var det ikke rigtigt at lade disse kommuner arbejde som hidtil en årrække, indtil forholdene bedres? Jeg tror ikke, en sådan dispensation, når den gennemføres på forsvarelig og fornuftig måde, vil betyde nogen forskelsbehandling eller nogen forringelse af skolegangens værdi for de pågældende børn, tværtimod, og tempoet med hensyn til udbygningen af 1958-loven vil kunne sættes ned, afpasset efter de forhåndenværende lærerkræfter, hvad der vil hindre megen splid og uenighed mellem forældre og skolemyndigheder, som vitterligt opstår i disse tider.

Den alvorlige lærermangel, der hersker i folkeskolen og i gymnasieskolen i dag, vil skærpes op igennem det undervisnings tiår, vi lige er gået ind i. At afhjælpe den vil koste penge og kræfter. Der er problemer, der skal løses i dag, og problemer af mere langsigtet karakter; men det forekommer mig værd at overveje, om ikke alle skoleformers problemer med hensyn til lærermangelen og læreruddannelsen burde tages op til en samlet, tilbunds gående undersøgelse, så vi undgår enhver form for panik-